

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 115/2026-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľa (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Penzión Central Park, s. r. o.**, Sad SNP 663/18, Žilina, IČO 45 627 762, zastúpenej Advokátska kancelária AŠTARY, s. r. o., Mariánske námestie 29/6, Žilina, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/11/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/11/2023 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo sťažovateľky na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Správnemu súdu v Bratislave **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. BA-6S/11/2023 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie v sume **500 eur**, ktoré **j e** jej Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Správny súd v Bratislave **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **1 014,40 eur** a zaplatiť ich právnemu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/11/2023. Sťažovateľka v petite podanej ústavnej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv, prikázal správnemu súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, priznal jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 500 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že jej bola v konaní o správnom delikte rozhodnutím Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky č. s. 5189/2022-390, č. z. 7032/2022 z 9. augusta 2022 uložená pokuta vo výške 500 eur za porušenie povinnosti podľa § 39 písm. c) a § 40 ods. 3 zákona č. 313/2009 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve v znení neskorších predpisov. Sťažovateľka podala proti rozhodnutiu Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky č. s. 5189/2022-390, č. z. 7032/2022 z 9. augusta 2022 odvolanie, ktoré bolo podľa § 59 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov zamietnuté rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) č. z. 25856/2022, č. s. 9969/2022-510 z 11. novembra 2022. V ďalšom sťažovateľka podala 16. januára 2023 na Krajskom súde v Bratislave správnu žalobu vo veciach správneho trestania. Krajský súd v napadnutom konaní vykonával od 16. januára 2023 do 25. apríla 2023 procesné úkony podľa § 105 a § 106 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“), keď (i) 3. februára 2023 vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku, (ii) doručil správnu žalobu spolu s prílohami žalovanému, (iii) ktorý sa k podanej žalobe vyjadril písomným podaním z 1. marca 2023, ktoré (iv) 7. marca 2023 zaslal krajský súd na repliku sťažovateľke, a (v) uznesením č. k. 6S/11/2023-42 z 25. apríla 2023 vrátil časť duplicitne zaplateného súdneho poplatku sťažovateľke. Od 1. júna 2023 prešlo v súvislosti s tzv. novou súdnou mapou napadnuté konanie pôvodne vedené na krajskom súde pod sp. zn. 6S/11/2023 na novozriadený správny súd, kde je vedené pod sp. zn. BA-6S/11/2023.

3. Podľa sťažovateľky predmetná právna vec patrí do bežnej agendy súdov v správnom súdnictve, svojím správaním nezapríčinila prieťahy v napadnutom konaní, za ktoré v plnej miere zodpovedá správny súd, ktorý je od posledného úkonu vo veci spočívajúceho vo vrátení časti súdneho poplatku 25. apríla 2023 nečinný, dokonca vo veci nevykonal ani jeden procesný úkon. Sťažovateľka tak namieta, že *„už uplynuli vyše tri roky od podania správnej žaloby, z čoho vyše 33 mesiacov bolo poznačených úplnou (absolútnou) nečinnosťou súdu trvajúcou dosiaľ.“*

4. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 115/2026-13 z 24. februára 2026 ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie správneho súdu

5. Správny súd v prvom rade poukázal na vykonanie procesných úkonov vo veci, z ktorých prehľad vyplýva, že od 16. januára 2023 do 11. mája 2023 vykonával len procesné úkony podľa § 105 a § 106 SSP (tak ako na to poukázala aj samotná sťažovateľka), keď (i) 7. februára 2023

doručil správnu žalobu spolu s prílohami žalovanému, (ii) 22. februára 2023 vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku, (iii) 22. marca 2023 doručil sťažovateľke písomné vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe a (iv) 11. mája 2023 sťažovateľke vrátil duplicitne zaplatený súdny poplatok (ktorý opätovne uhradila 7. marca 2023, keď ho prvýkrát uhradila 24. februára 2023). Od 1. júna 2023 prešlo v súvislosti so súdnou reformou napadnuté konanie pôvodne vedené na krajskom súde pod sp. zn. 6S/11/2023 na novozriadený správny súd, kde je vedené pod sp. zn. BA-6S/11/2023. K postupu správneho súdu v napadnutom konaní predseda súdu zdôraznil, že „*Prekážky postupu nemožno vyhodnotiť ako prekážky právne, ale skôr faktické resp. skutkom, pričom tieto súvisia s personálnou poddimenzovanosťou z hľadiska počtu sudcov ako aj zamestnancov administratívneho aparátu a to v kombinácii s vysokým nápadom vecí a s tým súvisiacim pracovným preťažením ako sudcov, tak aj zamestnancov administratívneho aparátu*“. K ďalšiemu postupu správneho súdu v napadnutom konaní sa vyjadril tak, že po ukončení písomnej časti je možné pristúpiť k nariadeniu pojednávania rozhodnutia veci, avšak s ohľadom na predošlé nevybavené veci, z ktorých „*sa vybavuje agenda napadnutá v rokoch 2020 až 2021.*“. Vec nie je podľa správneho súdu skutkovo a ani právne náročná a v správaní sťažovateľky neidentifikoval žiadne skutočnosti, ktorými by bola ovplyvnená dĺžka napadnutého konania.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

7. Povinnosť správneho súdu a jeho sudcu konať rýchlo a hospodárne podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp správneho súdneho konania v § 5 ods. 7 SSP a povinnosť konať bez prietahov aj v čl. 17 Civilného sporového poriadku, ktorý je premietnutý aj do § 5 ods. 1 SSP. Správny súd je teda povinný postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať zbytočným prietahom, konať hospodárne, bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb a určovať poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne (§ 5 ods. 7 SSP). Navyše podľa § 103 ods. 1 prvej a druhej vety SSP ak sa konanie začalo, postupuje v ňom správny súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie rozhodnutá. Správny súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci konania nečinní.

8. Prieťahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci, ktorý môže byť jedno či viacrázový, protiprávny a zároveň aj protiústavný útok týchto orgánov proti základným ústavou zaručeným právam (slobodám), ktorý v čase rozhodovania ústavného súdu predstavuje významné ohrozenie právne existujúceho stavu, pričom taký útok sám osebe nie je výrazom (výsledkom) riadnej rozhodovacej právomoci týchto orgánov alebo ich riadneho postupu. Z uvedenej fakticity musí preto následne vyplývať, že dôsledkom popísaného zásahu orgánu verejnej moci (jeho pasivity) nemožno čeliť inak než ústavnou sťažnosťou a na ňu nadväzujúcim nálezom ústavného súdu.

9. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, IV. ÚS 64/2020). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre účastníkov (Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00).

10. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, predmetom napadnutého konania je správna žaloba vo veciach správneho trestania podľa druhej hlavy Správneho súdneho poriadku. Sťažovateľka sa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. z. 25856/2022, č. s. 9969/2022-510 z 11. novembra 2022, ktorým bolo zamietnuté jej odvolanie podané proti rozhodnutiu Štátnej veterinárnej a potravinovej správy Slovenskej republiky č. s. 5189/2022-390, č. z. 7032/2022 z 9. augusta 2022 o uložení pokuty vo výške 500 eur za porušenie povinnosti podľa § 39 písm. c) a § 40 ods. 3 zákona č. 313/2009 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve v znení neskorších predpisov. Podľa názoru ústavného súdu vec nevykazuje ani právnu, ani skutkovú zložitosť, keďže skutkový stav veci je v podstate ustálený už v administratívnom konaní a nevyžaduje si komplikované dokazovanie, lebo správny súd v zásade vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 197 SSP).

11. V rámci hodnotenia druhého kritéria, a to správania účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by mali zásadný/podstatný vplyv na dĺžku napadnutého konania.

12. Posledným skúmaným kritériom je postup správneho súdu v napadnutom konaní.

13. Ústavný súd napokon hodnotil aj samotný postup správneho súdu (resp. krajského súdu) v napadnutom konaní. Z obsahu súdneho spisu sa ústavný súd presvedčil, že správny súd, resp. krajský súd v čase po doručení žaloby od 16. januára 2023 do 11. mája 2023 vykonával len procesné úkony podľa § 105 a § 106 SSP, keď (i) 7. februára 2023 doručil správnu žalobu spolu s prílohami žalovanému, (ii) 22. februára 2023 vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku, (iii) 22. marca 2023 doručil sťažovateľke písomné vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe a (iv) 11. mája 2023 sťažovateľke vrátil duplicitne zaplatený súdny poplatok (ktorý opätovne uhradila 7. marca 2023, keď ho prvýkrát uhradila 24. februára 2023). Od 1. júna 2023 prešlo v súvislosti s tzv. novou súdnou mapou napadnuté konanie pôvodne vedené na krajskom súde pod sp. zn. 6S/11/2023 na novozriadený správny súd, kde je vedené pod sp. zn. BA-6S/11/2023, kde došlo následne k niekoľkonásobnému prerozdeleniu veci. Od vykonania posledného procesného úkonu 11. mája 2023 je správny súd vo veci absolútne nečinný, čo aj sám priznáva

s tým, že veci sa mieni venovať v závislosti od vybavenia starších vecí z rokov 2020 až 2021. Prieťahový postup správneho súdu v napadnutom konaní tak predstavuje od 11. mája 2023 do 9. februára 2026 (do času podanej ústavnej sťažnosti) dobu 2 rokov a 9 mesiacov.

14. Imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces je právo na rozhodnutie v tzv. primeranej lehote, teda bez zbytočných prieťahov v konaní, čo platí aj v správnom súdnom konaní. Z tohto pohľadu je pritom irelevantné, či ide o objektívne alebo subjektívne prieťahy v konaní v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) i ústavného súdu. Primárny je záujem na hospodárnom a efektívnom prejednaní veci bez zbytočných prieťahov a záujem účastníka konania, a to nielen navrhovateľa, ale aj odporcu. Po začatí konania vzniká povinnosť správneho súdu konať. Táto povinnosť zahŕňa v sebe všetky povinnosti, ktoré má správny súd v príslušnom začatom správnom súdnom konaní, a to od doručenia správnej žaloby žalobcovi a ostatným účastníkom konania a osobám zúčastneným na konaní do vlastných rúk cez skúmanie podmienok konania, rozhodovanie o procesných návrhoch až po rozhodnutie vo veci samej, resp. konečné rozhodnutie tak, aby konanie prebehlo bez zbytočných prieťahov alebo v normatívne ustanovenej lehote a v tomto rozsahu boli aj vypracované súdne rozhodnutia, resp. aby správny súd v určených prípadoch odsledoval splnenie povinností uložených jeho rozhodnutím žalovanému orgánu verejnej správy (I. ÚS 21/2020, I. ÚS 528/2022, IV. ÚS 197/2025).

15. V dôsledku tohto záveru tak postupom správneho súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

16. V závere taktiež ústavný súd správneho súdu pripomína chronicky zdôrazňovanú okolnosť, že otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní (I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03, I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06, IV. ÚS 66/2023, IV. ÚS 135/2025). Ústavný súd dlhodobo a citlivo vníma problém nadmernej zaťaženia niektorých všeobecných súdov, avšak zároveň poukazuje na aplikačnú notoriu, že je úlohou zmluvných štátov nastaviť si svoj právny systém takým spôsobom, aby boli súdy schopné zaručiť každému právo na rozhodnutie v primeranej lehote (rozsudok Veľkej komory vo veci Sürmeli proti Nemecku z 8. 6. 2006, sťažnosť č. 75529/01, bod 129). Chronické, resp. dlhotrvajúce preťaženie súdov nemôže ospravedlniť neprimeranú dĺžku konania (Probstmeier proti Nemecku z 1. 7. 1997, sťažnosť č. 20950/92, bod 64). Taktiež opakované zmeny zákonného sudcu, ktoré spomaľujú konanie z dôvodu, že nový sudca sa musí s vecou oboznámiť, štát nezabavujú jeho povinností týkajúcich sa požiadavky primeranej lehoty (Lechner a Hess proti Rakúsku z 23. 4. 1987). V konečnom dôsledku nerešpektovanie požiadavky na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (resp. požiadavky na konanie bez zbytočných prieťahov) sa môže negatívnym spôsobom prejavovať na dôveryhodnosti justície ako takej (Katte Klitsche de la Grange proti Taliansku z 27. 10. 1994, bod 61).

17. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na to, že správny súd vo veci do dňa vydania tohto nálezu nerozhodol,

ústavný súd mu prikázal v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/11/2023 konať bez zbytočných prierahov (bod 2 výroku nálezu).

18. V závere ústavný súd konštatuje, že vyjadrenie správneho súdu z 11. marca 2026 nezaslal na vyjadrenie právneho zástupcovi sťažovateľky z dôvodu, že by jej prípadné vyjadrenie neovplyvnilo rozhodnutie ústavného súdu pri posúdení merita veci a ani pri rozhodnutí o výške priznaného finančného zadost'učinenia.

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

19. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

20. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

21. Sťažovateľka požiadala o priznanie finančného zadost'učinenia 2 500 eur z dôvodu prierahov správneho súdu v napadnutom konaní.

22. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, tiež Zongorová proti Slovenskej republike z 19. 1. 2010, sťažnosť č. 28923/06 a Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike zo 7. 7. 2009, sťažnosť č. 42561/04).

23. Ústavný súd zistil prierahy v postupe správneho súdu v napadnutom konaní v trvaní 2 rokov a 9 mesiacov. S prihliadnutím na identifikovanú dobu prierahov a svoju vlastnú rozhodovaciu prax (IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, IV. ÚS 103/2023) priznal sťažovateľke sumu primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 500 eur (bod 3 výroku nálezu), pri ktorej zohľadnil aj význam predmetu sporu pre sťažovateľku, ktorý spočíva v uložení pokuty vo výške 500 eur v správnom konaní.

24. Pri posudzovaní výšky primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd zohľadnil tiež judikaturu ESLP (Scordino a ďalší proti Taliansku z 27. 3. 2003, sťažnosť č. 36813/97 oddiel I, Horváthová proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, sťažnosť č. 74456/01, Palgutová proti Slovenskej republike zo 17. 5. 2005, sťažnosť č. 9818/02, Švalík proti Slovenskej republike z 15. 2. 2005, sťažnosť č. 51545/99).

25. Sťažovateľka požadovala priznanie finančného zadost'učinenia 2 500 eur. Vzhľadom na to, že ústavný súd priznal sťažovateľke finančné zadost'učinenie 500 eur, vo zvyšnej časti jej návrhu nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

V. Trovy konania

26. Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti navrhla, aby jej ústavný súd priznal náhradu trov konania.

27. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

28. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

29. Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2026, a to prevzatie a príprava zastupovania a písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 396,50 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 15,86 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za 2 úkony právnej služby patrí sťažovateľke náhrada trov konania vo výške 824,72 eur a tiež suma 23 % dane z pridanej hodnoty, spolu tak 1 014,40 eur (bod 4 výroku nálezu).

30. Priznanú náhradu trov konania je správny súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

31. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu